

De Cospedal deixa la direcció del PP, però manté l'escó

L'últim àudio de Villarejo aireja una conspiració del PP contra Rubalcaba servint-se del germà

La política de Trump, a judici en les eleccions d'avui

Els EUA voten en els comicis de mitjà termini

Concerta visita a:
info@bleconomistes.com

BL Economistes, S.L.P. Som el teu suport

- Assessorament fiscal
- Confecció dels impostos trimestrals i comptabilitat
- Constitució de societats, alta a Hisenda de societats i autònoms
- Atenció de requeriments, revisions i inspeccions d'Hisenda
- Laboral
- Declaracions de renda de les persones físiques

30 anys d'experiència

C/ Barcelona, 12-14, 2n 2a - 08301 Mataró - T. 937 551 455
www.bleconomistes.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 6 de novembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14812 - AVUI / Any XL. Núm. 13682 - EL PUNT

Divisió al Suprem per l'impost de les hipoteques

PER AVUI • L'alt tribunal ajorna fins avui la decisió sobre qui ha de pagar el tribut, si bancs o clients

DIVIDITS • El desacord entre els magistrats provoca un debat intens en el ple d'ahir

Manifestants, ahir, davant del Tribunal Suprem ■ EFE

Rosalía, en una actuació recent ■ EFE

La catalana Rosalía, èxit internacional

La cantant de Sant Esteve Sesrovires, pel camí de convertir-se en nova diva global

Els comuns pressionen pels pressupostos

Veuen molt complicat poder aprovar el català si no hi ha suport a l'estatal

Eurodiputats s'ofereixen per vetllar pel judici de l'1-O

El francès José Bové denuncia la falta de garanties del procés judicial

Vine al Pallars,
viu el Jussà

www.pallarsjussa.net www.viujussa.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Tian Riba

Dani Mateo

“L’humor és un oasi d’orina en el desert de por”, diu Jack (Alec Baldwin) a la comèdia de situació *30 Rock*, co-

neguda a Espanya com a *Rockefeller Plaza*, creada per Tina Fey i basada en la seva feina com a guionista a *Saturday Night Live*. Vindria a voler dir alguna cosa així com que l’humor és més que un simple acudit. L’humor, l’orina, et treu la set, et calma una mica, però estàs envoltat de por igual. I et fa pensar per buscar aigua de veritat. No és poca cosa considerar l’humor una cosa tan important en aquest món de pell tan fina. De fet, aquesta societat s’ha tornat tan censoradora que ens ha abocat a un políticament correcte que, com la llei del pèndol, ha generat a l’altre extrem alguns dels humoristes més salvatges vistos mai.

La frase la va recordar fa uns dies Pepe Colubi reflexionant sobre el cas de Dani Mateo, a qui li ha caigut a sobre la Santa Inquisició per haver fet un gag mocant-se amb la bandera espanyola. Cosa que li ha comportat, a més

Si l’humor és llimona en una ferida, malament quan volen tallar el cap al bufó en lloc del rei

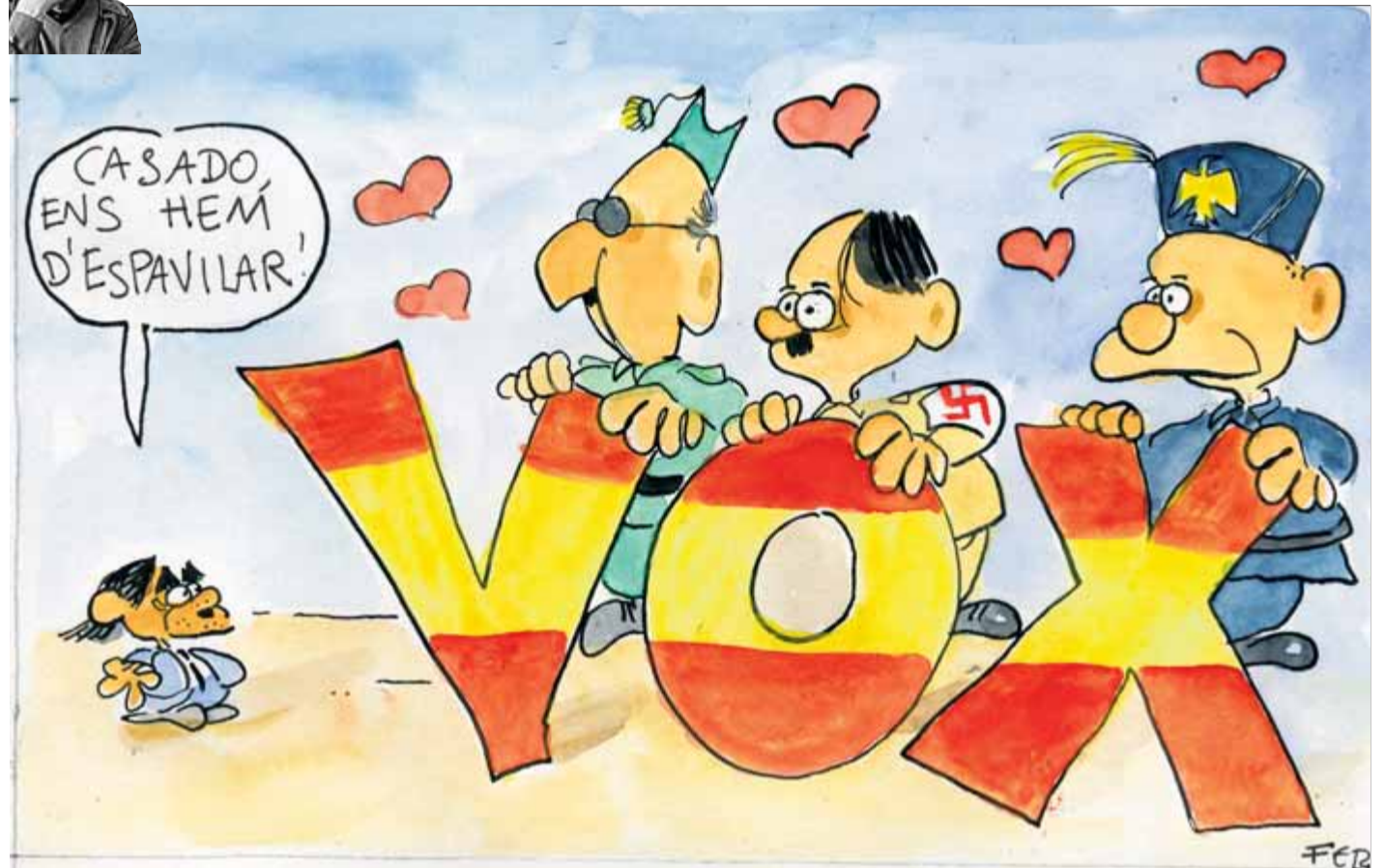
de l’insult habitual al bar de borratxos de Twitter, que la Clínica Baviera li hagi retirat un contracte publicitari amb l’argument digne de la Internacional Papanates que “la llibertat d’expressió ha d’estar dins del marc legal vigent”. No sé on han vist aquests senyors que es dediquen a fer que la gent hi vegi millor que estigui prohibit mocar-se amb una tela. Però o formen part dels que han convertit la Constitució –que esmenten en el seu comunicat– en un dogma de fe –dogma que apareix quan no hi ha sentit de l’humor– o bé han decidit que era una bona cortina de fum davant l’expedient que li ha obert la conselleria de Sanitat de Madrid per publicitat enganyosa. De fet, aquesta clínica fa temps que s’enfronta amb l’Associació Espanyola d’Afectats per Intervencions de Cirurgia Refractiva, que denuncia efectes secundaris en les operacions amb làser.

Com diu Ana Morgade, l’humor és llimona en una ferida. Si està oberta, pica. Però no és culpa de la llimona. Pensa per què la tens oberta. Malament quan a la Cort volen tallar el cap al bufó en lloc del rei.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Triplicats

En els anys de l’autonomia assentada i bipartidista, els catalans ho teníem tot duplicat. L’observació no és nova. L’han feta altres i jo mateix l’he repetida alguna vegada. Hi havia Montserrat per als convergents i Poblet per als socialistes, tal com Tarradellas els havia predicat; hi havia la Generalitat per als uns i la Diputació per als altres; hi havia TV3 i BTV, Dalí i Picasso, Raimon i Serrat... De vegades la duplicació no obeïa a matisos polítics, almenys estrictament, fet que indica que, la dualitat, la portem a la sang i ens agrada discutir en qüestió de preferències: Mònica Terribas i Jordi Basté, la Catalunya Vella i la Nova, els sardanistes i els castellers, la Cova del Drac i Zeleste, el Nacional i el Lliure, Barcelona i Girona, Tarragona i Reus. A Barcelona: sentit Besòs i sentit Llobregat. Menorca i Eivissa (un cop a Menorca, Maó i Ciutadella). En literatura, Pla i Bladé, Carner i Riba, Porel i Pedrolo, Espriu i Martí i Pol... I el Barça i l’Espanyol, és clar... Vaig fent ús de la conjunció *i* però potser seria preferible la *o* perquè molts cops hi ha exclusió. La gastronomia dona molt de

“Hem passat de tenir-ho tot duplicat a sumar de tres en tres

si: arròs a la cassola o paella, arròs o fideuada, pit o cuixa, gambes de Palamós o d’Arenys, xató o un raig d’oli, vi ranci o vi dolç, cafè o tallat, Freixenet o Codorniu, Ferran Adrià o Carme Ruscalleda... Els avis, per mantenir la pau a taula, van crear el mar i muntanya, convivència de la carn i el peix. Per postres, el pijama, armistici entre els partidaris del gelat i els de la fruita. Però quin vi havia d’acompanyar el mar i muntanya? El blanc? El negre?

No hauríem pensat mai que tindríem dos presidents de la Generalitat, l’un a Barcelona i l’altre a Waterloo. Sembla que seguim la tradició pe-

rò és fruit d’un drama. El “procés” ho ha alterat tot. L’autonomisme i el bipartidisme han caigut, Ferran Adrià i Carme Ruscalleda han plegat, l’olla és barrejada. Anem cap a la triplicació: els partits independentistes són tres; els unionistes, també. Poder legislatiu, judicial i executiu, a la contra. Rebel·lió, sedició i malversació. Senyera, estelada o bandera espanyola; corbata, camisa o samarreta; el Barça, l’Espanyol i el Girona. Josep Cuní és una alternativa matinal a Basté i Terribas. Torra, Puigdemont o Junqueras. Els dos presidents han presentat tres instruments “republicans”, un dirigit per Lluís Llach, Raimon, Serrat i Llach. Molta gent s’ha confós. És clar: són més assequibles els arguments binaris. Puigdemont i Torra estan enfrontats amb Junqueras, Hauran tots tres de saber ordenar la complexitat pròpia i la general del país si no volen que multipliquem per quatre o més i entrem en el desori, Estrella, San Miquel, Moritz o cerveses artesanes. La mare de totes les repúbliques va generar un eslògan trinitari nítid: llibertat, igualtat i fraternitat. Potser vi rosat?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/mei5xo>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

La cursa

Fa una mica de riure (per no dir una altra cosa) aquesta cursa en què han entrat tots plegats. Perquè no em negaran que té un punt de ridícula l'acte aquest que el cap de setmana va fer Albert Rivera a Altsasu. Una provocació en tota regla. Quina necessitat té, Rivera, d'anar-se'n a Altsasu a pregonar el seu espanyolisme i a lloar la Guàrdia Civil? Ahir vaig sentir que fins i tot algun sindicat policial retreia al líder de Ciutadans aquest ús de la institució, de la Guàrdia Civil. I a Altsasu ni en parlem. *Utzi Altsasu bakean*, (Deixeu en pau Altsasu) deien a Rivera en arribar. Una provocació, ja ho he dit, del tot innecessària. Però ai, senyors meus, en aquesta cursa per veure qui és més espanyol (llegeixi's qui és més antiindependentista) ara tot s'hi val. El líder del PP, Pablo Casado, que és el líder d'aquest partit que fins ahir tenia gent al comitè executiu nacional que ara sabem

“Sí que la veuen amenaçada, la unitat d'Espanya, que PP, Cs i Vox han de competir a veure qui és més espanyol

que feia encàrrecs estranys a José Manuel Villarejo (i que, curiosament, cap jutjat investiga) ara diu que en breu convocarà tots els partits constitucionalistes espanyols “per fixar una estratègia conjunta en defensa de la Constitució i la unitat d'Espanya”. Caram. I ara també sabem que el partit ultradretà Vox vol convocar, el dia 1 de desembre a Madrid, una manifestació “contra la impunitat dels colpis-

tes” i, és clar, a favor de la unitat d'Espanya. Mare de Déu, quina cursa que tenen organitzada. Sí que la veuen amenaçada, la unitat d'Espanya, que ara han d'organitzar cimeres (si això fos Catalunya en dirien una cimera, o un pacte nacional), manifestacions i actes al carrer. El PP, Cs i Vox competint per veure qui és més espanyol, qui és més antiindependentista, qui fa més lloances a la Guàrdia Civil i qui defensa més i millor el Suprem. L'espectacle promet. Però se'ls veu el llautó. Se'ls veu el llautó perquè la primera decisió que prenen tots és deixar fora el PSOE de tot plegat (quan, suposo que ja ho tenen clar, el PSOE és tant o més espanyol que ells). Es retraten. Perquè cedeixen al PSOE l'etiqueta de moderats i fan un ridícul immens (o així m'ho sembla a mi) no només entrant en una cursa absurda sinó del tot irresponsable perquè el que sembla no és espanyolisme. És crispació.

EDITORIAL

La gran lliçó de Nova Caledònia

El referèndum d'autodeterminació celebrat diumenge a Nova Caledònia, un arxipèlag del Pacífic pròxim a Austràlia sota sobirania francesa, va ser contrari a la independència amb un 56,4% dels vots. Però a ningú se li escapa que el 43,6% a favor és un resultat sorprenent –la població autòctona s'estima en menys d'un 40%–. L'independentisme canac, que té com a principal exponent la coalició del Front d'Alliberament Nacional Canac Socialista (FLNKS) ha aconseguit que el referèndum sigui l'eina que permeti vehicular les històriques reivindicacions de la maltractada població canaca. L'abandonament de la insurgència violenta dels canacs i de la repressió militar francesa ha fructificat en una solució pacífica i democràtica establerta en els acords de 1988. Celebrat el primer referèndum dels tres acordats –els pròxims, el 2020 i el 2022–, la participació de gairebé el 80% indica que aquesta és ja una via patrimoni de tot Nova Caledònia, independentistes i unionistes. La cessió dels canacs acceptant un cens que incloïa la població francesa i la de París assumint un referèndum amb tres oportunitats és un acord en què tothom guanya perquè tothom arrisca democràticament.

Caldrà esperar el 2020 per veure l'evolució a Nova Caledònia. Els canacs tenen el repte de sumar un 7% més de la població per guanyar el referèndum i evitar algunes provocacions que inciten els independentistes a retornar a la violència. I França haurà de reforçar l'autogovern per permetre millores en la deplorable situació social dels canacs si vol contrarestar un independentisme que diumenge es va demostrar més fort del que s'esperava. El futur de Nova Caledònia no està escrit, però la lliçó democràtica que ha donat és ja un fet real.

De reüll

Marga Moreno

L'ansia

Diu Margaret Atwood en algun moment d'*El conte de la serventa*: “Vivíem entre les línies de les notícies.” Avui ens cal buscar el relat veraç emboscats entre el negre sobre blanc del paper o de la pantalla. Aquest mateix cap de setmana costava d'escatir el que s'ha esdevingut a Altsasu, amb la presència dels líders de la plataforma España Ciudadana. Veient les diferents imatges, tots som lliures de creure quin paper hi han tingut uns i altres, tot i que resulta certament curiós que en alguns informatius de gran audiència defineixin Vox com a “dreta” (sense el prefix *ultra* al davant) o com a “formació populista” a seques, mentre que titllen de “radicals” els qui feien volar campanes per mostrar el rebuig a les seves propostes involucionistes. Independentment del que cadascú hagi deduït en funció del mitjà on obté les notícies, una de les poques coses que no canvien és que Albert Rivera, líder de Cs, hi ha parlat de Catalunya. I s'hi ha estès força estona. Curiosament, també hem vist que s'hi esplaia Inés Arrimadas en el seu periple arran de la campanya de les eleccions andaluses. Ja fa temps que Catalunya, o el concepte d'aquesta que es fa cadascú, és un coltell esmolat, una paraula màgica que desferma vísceres, un frontó on fer rebotar quatre consignes camforades. Deia Victor Hugo que l'ambició sovint s'amaga sota l'aparença de vocació. Però aquesta pretesa vocació d'alguns deixa entreveure una ansia de poder molt mal dissimulada.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL CONSELL GENERAL DEL PODER JUDICIAL

Carlos Lesmes

Les vergonyes judicials

La carta del president del Suprem i del CGPJ al ja difunt jutge del jutjat d'instrucció número 13, el que ha alimentat el procés contra l'1-O, deixa clara la motivació política que hi ha al darrere de l'actuació del jutge i del poder judicial en aquest cas i la nul·la imparcialitat de les seves actuacions.

PRESIDENT DE FOMENT

Josep Sánchez Llibre

Cares noves a Foment

L'empresari i exdiputat de CiU al Congrés serà el nou president de la principal organització patronal catalana Foment del Treball i rellevarà en el càrrec Joaquim Gay de Montellà, l'anterior president des del 2011. Sánchez Llibre ja va ser proclamat ahir, després que la seva fos l'única candidatura.

PERIODISTA I ESCRIPTOR

Sebastià Bennasar

Una d'espies

L'assagista, poeta, periodista i director del festival Tiana Negra i de la col·lecció del mateix color de Pagès Editors, presenta *Hotel Metropole*, una novel·la d'espies i guerra freda cultural ambientada a Lisboa, publicada en català i castellà, amb traducció del mateix Bennasar.

Tal dia com avui fa...

1 any

Sota mínims

L'Estat gestiona una Generalitat sota mínims. Els ministres manen per telèfon i cedeixen a Montserrat la presència en actes unionistes.

10 anys

Triomf històric

Barack Obama, primer negre a arribar a la Casa Blanca, després d'una còmoda victòria electoral. Allarga la mà a l'oposició republicana.

20 anys

El realisme d'ETA

La direcció d'ETA aprofita un nou comunicat per demanar un esforç de realisme al seu entorn, en vista de la imminent obertura de negociacions.

Full de ruta

Emili Bella

Diumenge a la Noguera

Diumenge vaig anar a la Noguera. L'objectiu era contemplar les pintures murals a les façanes i parets de Penelles –imprescindible–, però el desplaçament es va convertir en molts sentits en tota una experiència de cosmogonia política, ucronies vaines i simbologia erràtica. D'entrada vam veure des de la carretera el monument a Lluís Companys al Tarròs, a l'Urgell. Ja ens hi havíem aturat en ocasions anteriors. Li han posat un llaç groc al coll, a mode de bufanda. Vaig pensar que si fes vent li faria de soga. El 2014, uns vandals, s'entén que unionistes, el van decapitar, però ja torna a tenir una testa nova. No sé què pensaria avui Companys si aixequés el cap, però cada època té una República, que és la seva i diferent. Jo més aviat el deixaria en pau.

Abans d'arribar al nucli de Penelles ens vam aturar al castell del Remei per visitar el celler amb la que diuen que és la volta catalana més gran de Catalunya, que val molt la pena. El cas és que hi ha una placa del 1964 a la porta del castell que diu, en català, "Essent cap de l'Estat espanyol l'excel·lentíssim Francesc Franco i Bahamonde" i bla bla bla. No hi poden haver més mentides en tan poques paraules. Ni cap de l'Estat, ni excel·lentíssim, ni tampoc Francesc. Potser això últim era una ironia que no vaig saber apreciar, però si Franco aixequés el cap... Veuria un colom de la pau pintat de vermell.

Per dinar vam acabar en un restaurant a Balaguer que va resultar tenir una carta amb "Guàrdia civil andalús a la brasa de carbó", "Mans de jutges i fiscals del Constitucional fets a baixa temperatura" o "Favada feta com els d'Astúries (per fava, la Leonor)". Jo vaig menjar uns mers raviolis. Es veu que des que ho va publicar la premsa espanyola el restaurant té més èxit; però, tal com va afinar un dels comensals, no ens agradaria trobar un menú per les Espanyes que suggerís cruspir-se votants de l'1-O amb patates. A l'últim vam passejar pel costat del riu, i, després de passar de llarg dos vehicles de la Guàrdia Civil, ens vam creuar amb un llaç groc en un pas de vianants amb un intent d'esvàstica blanca pintada al damunt. L'artista es va fer un embolic a l'hora de torçar els braços de la creu. Si Hitler aixequés el cap... De fet, hi ha un llibre i una pel·lícula que trasplanten Hitler a Berlín a l'actualitat per veure com reaccionaria. Amb Franco aquest exercici no cal: ho trobaria tot normal.

Tribuna

Jordi Cervera. Periodista

Llegir teatre

Sempre m'ha cridat l'atenció aquesta mena de necessitat contemporània de la cultura concebuda com un espectacle efímer, si pot ser, gratuït i només "tuitejable". Em sorprèn, em fascina i diria que també m'indigna veure, posem per cas, una lectura poètica plena a vesar de públic que aplaudeix com si li anés la vida i que després, a l'hora de comprar el llibre, l'instrument que serviria per mantenir viu per sempre el record d'aquell espectacle suposadament meravellós, passen per la taula de venda com si fos el foc de l'infern. Alguna cosa semblant passa amb el teatre. Els muntatges omplen dies i dies, generen comentaris de xarxa social i, per contra, llegir teatre és una activitat marginal, estranya i del tot prescindible.

DISPOSATS A ANAR contra el corrent i a potenciar l'estela que fins ara només mantenia viva Arola Editors de Tarragona, Comanegra, l'editorial que dirigeix Joan Sala, en col·laboració amb l'Institut del Teatre, va encetar l'any 2016 la col·lecció Dramaticles. Dirigida per Carles Batlle i Marina Laboreo és una sàvia i no-

table combinació de textos de teatre clàssic i de propostes contemporànies nacionals i internacionals. Luigi Pirandello, August Strindberg, Jean Anouilh o Harold Pinter conviuen amb Pau Miró, Lluïsa Cunillé, David Plana o Gemma Brió i també amb antologies que recullen la nova dramaturgia alemanya o contemporànies franceses i ofereixen un ventall interessant i viu d'allò que ocupa els escenaris de mig món.

LLEGIR TEATRE no hauria de ser un patrimoni reservat als especialistes, als iniciats o als del gremi. De fet, llegir teatre té totes les connotacions de la lectura, diríem tradicional, però gosaria a dir que va

“No hauria de ser un patrimoni reservat als iniciats, als especialistes o als del gremi

una miqueta més enllà, que fa un pas endavant i que atresora totes les virtuts d'altres gèneres molt més populars. La més obvia, la ficció: el teatre et permet fer-te teus els personatges i els escenaris, imaginar-los no amb la imatge concreta i inamovible de l'actor que els representa i de l'escenògraf que crea els ambients sinó amb la que tu desitges, arribant a la màxima expressió íntima de la ficció, l'aventura que es va construir a mesura que avança la lectura. També ofereix la possibilitat de transitar-hi com per un assaig, observant amb precisió científica fragments de realitat, moments concrets que reflecteixen l'esperit d'un temps o d'una manera concreta de fer, analitzant-los i recuperant-los a voluntat i, és clar, sense oblidar l'aspecte poètic, la combinatòria màgica de les paraules i la seva manera d'interactuar, fent que les estructures flueixin com un riu, discret de vegades, tumultuós d'altres. Llegir teatre, explorar mons, sentir de la manera més nua possible l'ànima de l'autor, sense interpretacions, sense filtres, amb la puresa feta realitat, d'emissor a receptor, de cor a cor.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Gluten Free

■ Jo no soc celíaca però una de cada 100 persones ho és. Més de 74.000 persones a Catalunya ho són. I trobo que és una sort que organitzacions com l'Associació Celiacs de Catalunya fomentin i certifiquin que cada vegada més restaurants estiguin interessats a oferir plats sense gluten. I és que no és fàcil servir menjar apte per a celíacs: a més de controlar que la matèria primera no contingui gluten ni traces –no obligatòriament declarables segons la legislació actual–, han d'establir mètodes per evitar la contaminació creuada dels aliments, que pot produir-se quan es cuina en el mateix espai o amb els mateixos estris el menjar que conté gluten amb el que no. Molts restaurants no estan familiaritzats amb aquests mètodes preventius, per això, l'associació ofereix cursos de formació

per incentivar-los a iniciar-s'hi i certificar-se. La celiaquia és una malaltia, no una moda, i em sento orgullosa de viure en un lloc on es promou que cada vegada hi hagi més oferta d'alternatives per a la gent que la té.

ANNA VILA ROSELL
Castellar del Vallès (Vallès Occidental)

Suprema infàmia

■ Les penes que la fiscalia de l'Estat espanyol demana, al Tribunal Suprem, per als nostres presos polítics són una suprema infàmia, contra aquests i contra el poble de Catalunya. I, alhora, en ser tots els càrrecs inventats, demostra la importància real del moviment independentista. La sobirania rau sempre en el poble. I és el poble qui va votar l'1 d'octubre i és aquest poble el que l'Estat espanyol i les seves institucions temen. Jo no vull que les acusacions passin

del Tribunal Suprem al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Jo vull que es faci justícia i que, per tant, tots els càrrecs siguin retirats.

MONTSERRAT PAGÈS I PARETAS
Barcelona

La febre del patinet elèctric

■ Ahir anava cap a la universitat caminant pel carrer, i possiblement em vaig creuar amb 20 persones en els famosos patinets elèctrics. Fa poc vaig llegir una notícia que deia que començaven a regular-ne l'ús, però segueixo veient diàriament gent amb patinet sense assegurança, sense casc, per vies de vianants a velocitats de fins a 20 ? km/h. Quan realment s'hi posarà una solució? Estic a favor de les noves tecnologies, però el que és cert és que més d'una vegada he tingut algun ensurt amb aquests patinets i no crec que hagi de caminar amb por per

culpa de gent que es basa en un buit legal en què no s'està prenent cap acció.

JOSEP LORENTE VÁZQUEZ
L'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès)

Època d'exàmens

■ S'acosten uns dies foscos per a tots els estudiants. Amb novembre comença l'època de parcials per a uns i de lliuraments finals abans dels exàmens de desembre per a uns altres. I segur que amb ells comencen les obres del veí de baix, o el de davant decideix que és bona hora per aprendre a tocar un instrument. Vas a la biblioteca i no trobes lloc. Els teus amics amb els quals mai pots quedar comencen a fer un munt de plans i reps moltíssims whatsapps, no com quan estàs avorrit que no t'escriu ni Cristo. Encara sort que passa ràpid.

Laura Roca Mansilla
Barcelona

La frase del dia

“No es pot col·laborar amb l'estabilitat d'un govern que avala que els nostres polítics hagin d'estar 12 anys a presó”

Pere Aragonès, VICEPRESIDENT DEL GOVERN

Tribuna

Jordi Cabré. Escriptor

Catalunya Eixample

Agafin qualsevol façana d'una illa de l'Eixample. Aquella d'allà, o aquesta d'aquí, o no, l'altra. Sí, aquesta. La del xamfrà, perfecte, un xamfrà de l'Eixample em servirà impecablement. Ja ho veuen: una estelada d'estel blau al balcó del sisè quarta – propietat de dues àvies solteres que avui tenen a dinar un dels nets – i una altra d'estel roig al cinquè tercera – on hi ha un noi amb pírcings que comparteix pis i sublloga il·legalment una habitació als turistes, per treure's un sobresou –. La bandera espanyola la trobem al segon pis, llogat a un matrimoni d'advocats – ella dret mercantil, ell dret matrimonial –, onejant damunt de dos llaços grocs pintats en *graffiti* a la tanca metàl·lica de la botiga d'aires condicionats. Aquesta última, una franquícia d'una cadena d'instal·ladors que arriba fins a València i que té treballadors majoritàriament castellanoparlants, però que diuen *rachola* i plegar. Al costat, el típic bar de la cantonada on el cambrer ha trobat el to del discurs que acontenta qualsevol client – “jo ja estic d'acord que Espanya és una merda, però és que així no” –, i una botiga familiar de làmpades de tota la vida, regentada per dos germans bessons, molt catalanistes ells, però periquitos de naixement i nostàlgics de la tauromàquia i dels cuplets.

EL XAMFRÀ NO NOMÉS TRENCA la cantonada, que és allò a què es dedicava Ildelfons Cerdà, sinó que també exhibeix un portal modernista al costat d'un portal noucentista, com una mena de xamfrà de la discòrdia en clau popular. En un segle el principal ha deixat de tenir el glamur de la seva paraula, i ara és on s'instal·la un dentista o una tèrbola agència de viatges. En canvi l'àtic i el sobretàtic, aporciolats grollerament damunt la corona com si una nau nodrissa hagués aterrat a extreure rastres de vida, són la peça més cobejada. Perquè des d'allí hi ha una mica de vistes a la

Sagrada Família, hiperbòlica i expiadora, i al condó luminescent de la torre Agbar. Però per moltes vistes que tinguin, vistos des de fora, aquells àtics arrosseguen la vulgaritat arquitectònica de les construccions feixistes – o comunistes, o bohiguistes – que més que construccions semblen destruccions. El xamfrà permet que l'aire circuli per les quadrícules i que la gent pugui caminar amb més llibertat, i que els taxis lliures hi facin cantonades. I evidentment el carrer té el nom d'un territori de la corona d'Aragó, en la seva intersecció amb algun poeta, algun heroi del 1714 o algun almogàver. Barcelona va decidir eixamplar-se, en efecte, d'aquesta manera.

CATALUNYA S'ASSEMBLA a aquest collage apilat sense folre, com si fos una catedral d'estils superposats, només que mantenint-se en vida els protagonistes

“L'independentisme no és, no ha estat mai, cap discussió a l'ascensor entre els d'una bandera ni els de l'altra sinó la recerca d'un millor pacte de veïns

de cada corrent. Barcelona, com Catalunya, ha de decidir com pensa eixamplar-se a partir d'ara: model franquícia o model botiga familiar; model pis turístic o model assequible per als autòctons; model barreja cultural progressista o model autoritari amb porra – i lleïa la mà; model creatiu – modernista – o model “assenyat” – noucentista –, o bé fins i tot model Porcioles i model Bohigas. Però avui Barcelona no es pot permetre l'aposta de ser una ciutat franquícia – o aparador –, ni de ser una ciutat que confon l'ordre amb el feixisme, ni el sentit social amb el progressisme de façana – també d'aparador –. Per això Catalunya s'assembla tant a la Barcelona lliure, creativa, genuïna: perquè no vol ser assimilada, perquè no vol ser vulgar ni replicable.

PERQUÈ EL QUE HEM VISCUT aquests últims anys és un crit civil i polític per poder ser nosaltres mateixos, amb les nostres complexitats i pluralitats i – també – misèries. El que hem cridat és que ni Barcelona ni Catalunya no són façanes boniques i buides, no són fets folklòrics ni escenaris pintorescos, sinó que tenen profunditat vital rere de cada pedra. L'independentisme no és, no ha estat mai, cap discussió a l'ascensor entre els d'una bandera ni els de l'altra sinó la recerca d'un millor pacte de veïns. El model barceloní, el model català, no pretén guanyar imposant-se damunt de l'altre sinó construir un edifici tan complex – plural – com genuí – únic –. El que el món i Espanya han pogut sentir és que Catalunya vol eixamplar-se i viure en llibertat, com Barcelona es va eixamplar i alliberar quan va enderrocar les muralles i va dir a cada carrer nou pel seu nom. Això no ho aturen els bombardejos cada 50 anys, ni a Barcelona ni a la que en el fons es bombardeja: Catalunya, el gran xamfrà de tots. S'entén, ja, de què van aquestes eleccions municipals?

De set en set

Imma Merino

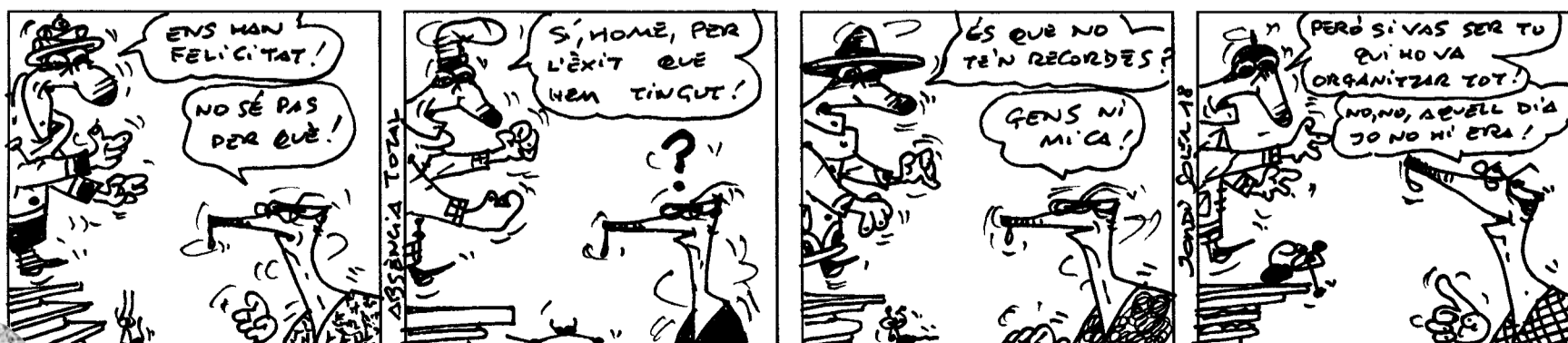
Kapuscinski

S'ha estrenat, però no sé fins a quin punt s'està exhibint com es mereix en les sales de cinema, una singular pel·lícula d'animació (o bàsicament d'animació perquè ho combina amb imatges documentals) basada en el llibre en què Ryszard Kapuscinski relata la seva experiència a Angola durant els dies previs a la proclamació de la independència del país (11 de novembre de 1975, data fixada després que, amb la Revolució dels Clavells, Portugal renunciés a la seva última colònia) i els inicis de la guerra civil: un conflicte llarguíssim que va durar més que la guerra freda, que va fer que el MPAA (el Moviment per a l'Alliberament d'Angola) fos sostingut per la URSS i Cuba mentre que els seus opositors tenien el suport dels EUA i, entre altres països africans, de la Sud-àfrica de l'apartheid. Dirigida per Raúl de la Fuente i Damien Nowow, la pel·lícula du per títol *Un día más con vida*, el mateix de l'edició en castellà del llibre de Kapuscinski, i va ser presentada fora de concurs a la secció oficial del darrer festival de Canes.

És possible que la figura de Kapuscinski hi aparegui com un heroi d'una sola peça que actua com un aventurer alliberador. Però per mi és important el fet de vindicar-lo per unes actituds que es fan presents en el film i que cada cop semblen més absents en el periodisme. Una és la d'explicar fets des de l'experiència i un coneixement del lloc adquirits amb temps. L'altra es deriva de la idea de Kapuscinski que el periodisme no és un ofici per a cínics i que no pot eludir-se un compromís moral i, per tant, humanista: ha de fer-se amb la intenció que el món sigui millor i no es pot ser imparcial o mentiderament neutral davant de la injustícia i de la violència que s'exerceix en contra dels que no tenen poder i moltes vegades tampoc veu.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El portaveu de Catalunya en Comú, Joan Mena, va vincular ahir l'aprovació dels comptes de la Generalitat als de l'Estat ■ ACN

Els comuns continuen lligant el pressupost català i l'estatal

■ Veuen "molt complicat" aprovar l'un sense l'altre, però ERC referma el no al Congrés i insistirà en ells i la CUP al Parlament ■ Aragonès, disposat a negociar sobre fiscalitat tot i que hi veu poc marge

Òscar Palau
BARCELONA

La dura petició de penes de la fiscalia i l'advocacia de l'Estat contra els líders del procés pot tenir conseqüències de retruc en la negociació del pressupost català per al 2019. Després que ERC i el PDeCAT anunciessin com a resposta la seva rotunda negativa, confirmada ahir pel vicepresident Pere Aragonès, a aprovar la proposta de comptes estatals presentada per PSOE i Podem, el portaveu de Catalunya en Comú, Joan Mena, insistia a continuar vinculant uns números i altres, i alertava que veu "molt complicat" que el seu grup ajudi a l'aprovació dels del Parlament si no poden tirar en-

davant els del Congrés, ja que vaticina que els primers seguiran llavors "la línia retalladora de Mas i Puigdemont". "Una cosa no és incompatible amb l'altra: treballar en els pressupostos (de l'Estat) és treballar en pro del diàleg i el consens, i de facilitar acords que també comportin les sortides de la presó dels presos polítics i una sentència absolutòria per a les persones avui processades", subratllava Mena, que considera que "parlar" dels comptes amb el govern estatal ha de ser "el principi d'un nou pacte social, i el principi del principi d'un nou model de convivència territorial", ja que "aplanaria el camí" per poder "parlar de tot" en un futur. Per això preguntava als inde-

pendentistes "en què ajudaria" la pròrroga dels comptes actuals del PP i Cs. Segons ell, el problema és que sense els 2.200 milions extres per a Catalunya que inclou l'acord entre Pedro Sánchez i Pablo Iglesias serà "molt difícil" dissenyar un pressupost social, tot i que estan disposats a escoltar i insten el govern a presentar una proposta.

Pisarello, a Waterloo

Els comuns mantenen així l'aposta verbalitzada fa unes setmanes per l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, que va vincular l'aprovació dels comptes de l'Estat, la Generalitat i la ciutat, i va instar els independentistes a assolir un pacte conjunt per tots tres, que ja d'entrada van rebut-

Avança l'estratègia unitària

El republicà Sergi Sabrià va admetre ahir que s'estan fent passos vers l'objectiu de traçar una estratègia unitària entre tot l'independentisme. "Que tots considerem que es fa necessari i imprescindible és molt bon senyal", indicava, si bé rebutjava donar més "pistes" i es comprometia a fer-ho públic quan estigui a punt. "Ens agradaria fer-ho

jar. Això sí, el tinent d'alcalde Gerardo Pisarello desvelava ahir a Twitter que, aprofitant que és a Brussel·les per participar demà en una jornada municipalista, diumenge va tenir una "llarga reunió" amb Carles Puigdemont a Wa-

terloo, en què van parlar "de tot", inclòs un possible pacte pels pressupostos. I, enterrada l'opció que sigui a tres bandes, bé que podria ser a dues.

En tot cas, Aragonès explicava ahir a TV3 que la idea és presentar l'avant-

fectiu com més aviat millor; volem accelerar", sostenia. Precisament en aquest context l'assessor personal de Junqueras, Sergi Sol, desvelava a RAC1 que aquest ha reprès relacions amb Puigdemont després de mesos sense contactes. L'expresident li va enviar el seu llibre a la presó amb una carta, que l'exvicepresident ja li ha contestat.

terloo, en què van parlar "de tot", inclòs un possible pacte pels pressupostos. I, enterrada l'opció que sigui a tres bandes, bé que podria ser a dues.

projecte dels comptes en el termini d'un mes. Tot i les reticències d'un grup i de l'altre, el vicepresident confia comptar amb els comuns i la CUP per aprovar-los amb una "àmplia majoria" al Parlament, i es negava a fer dependre de l'aprovació del pressupost estatal els 2.200 milions extra anunciats, ja que, segons ell, venen marcats per llei, ja sigui per aplicació directa del sistema de finançament, pels deutes pendents amb la Generalitat i per "errors que ha comès el govern espanyol i que ara vol corregir". El també conseller d'Economia es mostrava obert a parlar de canvis per revisar la fiscalitat si surt en la negociació, tot i que avisava que el marge està "molt esgotat" en aquest camp, arran dels canvis introduïts els últims anys, com la recuperació de l'impost de Patrimoni i el de Successions o la creació de nous tributs ambientals i sobre els habitatges buits.

En la mateixa línia, el vicepresident de comunicació d'ERC, Sergi Sabrià, refermava ahir el "no claríssim" a negociar el pressupost estatal, que la posició dels comuns no els farà replantejar en cap cas. "No descartem convèncer els comuns ni la CUP, treballarem per posar-los molt difícil el no", reiterava, en canvi, sobre el de la Generalitat. Això sí, tot i que ho intentaran "amb tothom", gairebé descarta el PSC, ja que se li fa "molt difícil" pensar que hi donarà suport.

La delegada estatal, Teresa Cunillera, demanava a ERC i al PDeCAT que "no obliguin" a prorrogar el pressupost del PP i contribueixin a un altre que ajuda a reduir les desigualtats generades els últims anys. El secretari de política municipal del PSC, Jaume Collboni, instava per la seva banda el president Quim Torra a donar suport als comptes de l'Estat i a triar entre un govern que "busca solució i diàleg" o bé un de format pel PP, Cs i Vox. ■

Les frases

“Ara no hi ha les condicions objectives per participar a l'Estat en una estabilitat parlamentària”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

“Qui fa bandera del 'com pitjor, millor' està fent pagar les decisions d'una justícia cega a la ciutadania”

Joan Mena
PORTAVEU DE CATALUNYA EN COMÚ

“Hauran d'explicar per què es posen contra un pressupost pensat per a qui més pateix desigualtats”

Teresa Cunillera
DELEGADA DEL GOVERN DE L'ESTAT

“En la política es fa política. On podem incidir i avançar és en el diàleg i a tenir uns comptes més socials”

Jaume Collboni
SECRETARI POLÍTICA MUNICIPAL PSC

“Les forces que vam fer fora Rajoy no ens podem permetre deixar de parlar. Cal buscar sortides ara”

Gerardo Pisarello
TINENT D'ALCALDE DE BARCELONA

“Treballem per fer un bon pressupost, i esperem aprovar-lo amb una majoria consistent”

Sergi Sabrià
VICESECRETARI COMUNICACIÓ ERC

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

MALEÏDA HEMEROTECA

AVUI FA UN ANY 6 de novembre del 2017

EMILI GISPERT

Manifest plural a favor
d'un referèndum pactat

Més de 150 personalitats catalanes d'àmbits i sensibilitats polítiques diverses signen un manifest en què insten les formacions que es presentin als comicis del 21 de desembre a incloure en els seus programes la negociació d'un referèndum pactat. També demanen la derogació de l'article 155.

Primer recurs (desestimat)
dels presos polítics

Els advocats dels vuit consellers de Junts pel Sí empresonats per ordre de la magistrada de l'Audiència Nacional Carmen Lamela presenten els primers recursos per demanar la llibertat al·legant que són innocents i que no es dona cap dels supòsits legals per a la presó preventiva. Serà desestimat.

Renuncien als premis
Princesa de Girona

Els científics Bernat Ollé i Romain Quidant renuncien a sengles premis Princesa de Girona, com a mostra de rebuig a la posició adoptada per la casa reial respecte del conflicte entre Catalunya i Espanya i, en particular, al discurs televisat de Felip VI el 3 d'octubre, dos dies després del referèndum.

**CARLES
PUIGDEMONT**
PRESIDENT DE
LA GENERALITAT

“Han llançat una ofensiva brutal contra polítics catalans per les seves idees”

**JEAN-CLAUDE
JUNCKER**
PRESIDENT DE
LA COMISSIÓ
EUROPEA

“Confio en les autoritats judicials, tant en les espanyoles com en les belgues”

**ANDREU VAN
DEN EYNDE**
ADVOCAT DELS
CONSELLERS
D'ERC

“Es fa una curiosa interpretació novel·lada del que ha passat a Catalunya”

**ALBANO-DANTE
FACHIN**
EXSECRETARI
GENERAL DE
PODEM

“Per fer política a Catalunya al dictat de Madrid ja hi ha Iceta i el PSC”

El PP i Cs refusen la petició
per carta dels presos polítics
de visitar-los a Lledoners

■ Albiol s'hi nega quan fa 26 dies en una entrevista a El Punt Avui TV va dir que no tindria cap problema si l'hi convidaven ■ Puigdemont el qualifica de “carceller”

J. Alemany
BARCELONA

Ni un mes ha trigat l'encaixa president del PP a Catalunya, Xavier García Albiol, a desdir-se d'anar a veure els presos polítics si alguns d'ells li ho demanaven com va dir en una entrevista a El Punt Avui Televisió el dia 11 d'octubre. Els set dirigents independentistes tancats a Lledoners, Jordi Cuixart, Joaquim Forn, Oriol Junqueras, Raül Romeva, Josep Rull, Jordi Sánchez i Jordi Turull, van escriure una carta conjunta dimarts passat adreçada a Albiol i a la líder de Cs, Inés Arrimadas, en què els conviden a visitar-los, i ahir tant Cs, per boca d'Albert Rivera, com el PP, ho van refusar.

Albiol, a través de Twitter, va assegurar que no hi aniria perquè no volia prestar-se “al seu circ mediàtic”, referint-se al fet que havien enviat les missives als mitjans abans. “El seu xou no és el meu”, conclouia amb contundència. En l'entrevista del mes passat, però, després d'assegurar que no els havia anat a veure perquè “tindria una interpretació política errònia” i perquè no li ho havien “demanat”, hi afegia: “Si alguna d'aquestes persones tingués un interès perquè hi anés, jo no tindria cap problema [a visitar-los].”

El missatge va tenir resposta també via Twitter amb una piulada de l'expresident Carles Puigdemont, exiliat a Brussel·les, que li va etzibar que “els carcellers no gosen mirar a la ca-

Albiol, al Parlament el dia 11 d'octubre durant l'entrevista a El Punt Avui TV ■ ORIOL DURAN

ra les seves víctimes”, amb l'afegit: “El carceller es queixa d'assabentar-se'n per la premsa, però calla quan les acusacions de la fiscalia van arribar abans als mitjans que als advocats. Com passa sempre, *by the way*. La vergonya els acompanyarà tota la vida.” L'enganxada va seguir amb una altra piulada d'Albiol en què retreia a Puigdemont que a ell l'afecta “molt poc” el tema dels carcellers. “Tu, com el Capità Aranya, vas embarcar tothom i et vas quedar a terra. O més ben dit: a la teva mansió de Waterloo. Un crac”, assegurava. L'expresident va tornar a replicar: “El problema que teniu és que a Europa ningú vol fer-vos de carcellers. Ho va intentar a Alemanya, i recor-

do molt bé els dies a la presó de Neumünster.”

El líder de Cs, Albert Rivera, va refusar la visita al·legant que no aniran a veure “els que han intentat liquidar Espanya” i va avançar que demanarien al govern espanyol un informe, tot i no tenir-hi competències, per saber si “reben un tracte igual que la resta de presos”. Els presos, per la seva banda, asseguren que envien la missiva per “les afirmacions” que els han “sentit dir” als mitjans de comunicació. “És evident que vostès només poden parlar des del desconeixement. [...] Ens agradaria que ens visitessin a Lledoners, on podran comprovar de primera mà si som uns presos amb privilegis”, diu la carta. De la negativa

de Cs i el PP, també en va parlar el president del Parlament, Roger Torrent, que va considerar que hi haurien d'haver anat “des del minut 1 i haurien demostrat més humanitat”.

Suspensió dels diputats

El Tribunal Constitucional va admetre el recurs d'empara de les defenses de Sánchez, Turull i Rull contra la decisió del Suprem de vetar-los l'exercici de càrrec públic —al·legaven que s'estarien vulnerant drets fonamentals—. El TC ho estudiarà, i creu que té especial rellevància pel fet que no hi ha cap doctrina anterior. També accepta el recurs de l'escriptor Jaume Cabré a la suspensió de Puigdemont, Junqueras i els exconsellers a la presó. ■

Les frases

“No aniré a cap presó a visitar els independentistes presos. No em prestaré al seu circ mediàtic”

Xavier García Albiol
PRESIDENT DEL PP DE CATALUNYA

“Els carcellers no gosen mirar a la cara les seves víctimes”

Carles Puigdemont
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Haurien d'haver-hi anat des del minut 1 i haurien demostrat més humanitat, mirant als ulls els presos”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT DE
CATALUNYA

“No anirem a visitar a la presó els que han intentat liquidar Espanya”

Albert Rivera
PRESIDENT DE CS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Eurodiputats volen fer d'observadors en el judici de l'1-0

■ Un grup de parlamentaris europeus es reuneix amb els presos polítics ■ Bové denuncia la manca de garanties del procés judicial

Redacció
BARCELONA

Eurodiputats de diferents països demanaran a l'Estat espanyol poder fer d'observadors internacionals durant el judici de l'1-0 contra l'independentisme per mitjà de la Plataforma Diàleg UE-Catalunya, que pressiona perquè la Unió Europea intervingui en el conflicte entre Catalunya i Espanya. L'anunci el va fer ahir el francès José Bové a la porta de la presó de Lledoners després de visitar els presos polítics. Per Bové, his-

La frase

“Som al cor de la UE però això que passa a Espanya s'assembla més a estats totalitaris com Turquia”

José Bové
EURODIPUTAT FRANCÈS

tòric líder sindical, avui diputat a Estrasburg pel Partit Verd Europeu, el judici “no té garanties” i les condicions amb què es trobaran els presos durant el procés són “un veritable problema de democràcia”.

L'eurodiputat va demanar l'alliberament “immediat” dels reclusos perquè es puguin preparar per al judici. En total la comitiva estava formada per mitja dotzena d'eurodiputats de l'Estat francès, Gal·les, Irlanda i Suècia, que a la tarda es van desplaçar a les presons del Puig de les Basses i Mas d'Enric, on hi ha les preses polítiques, acompanyats per europarlamentaris catalans.

“Estaran en una presó a més d'una hora de Madrid, traslladats cada dia a les cinc del matí en furgons i emmanillats per després

José Bové, amb altres eurodiputats, ahir a la sortida de la presó de Lledoners ■ ACN

haver-se de defensar”, va denunciar Bové. La reunió a la presó de Sant Joan de Vilatorrada va durar dues hores. Bové els va veure “drets, vius i amb les idees encara més reforçades que abans d'entrar a la presó”. “Som davant d'una situació increïble, com a europeu això va en contra dels drets fon-

amentals. Som al cor de la UE però això que passa a Espanya s'assembla més a estats totalitaris com Turquia”, va constatar.

L'eurodiputada sueca dels Verds Bodil Valero va afirmar que si Europa no s'ha pronunciat sobre el conflicte és “per covardia”. “El problema és que Europa sempre ens diu

que no pot fer res perquè la competència és de l'Estat i l'Estat és Espanya. No farà res fins que Espanya no ho demani”, va lamentar. Valero es va mostrar sorpresa amb les peticions de presó per part de la fiscalia i va recordar que a Suècia la pena més alta pel delictes equivalent al de rebel·lió és de dos anys i mig. ■

NOU ŠKODA FABIA AMB TOTES LES DECISIONS QUE VULGUIS PRENDRE

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

Des de
9.300€*
AMB 4 ANYS DE GARANTIA

El preu anunciat correspon al model ŠKODA Fabia Like 1.0 MPI 55 kW (75 CV)* amb 4 anys de garantia inclosos. PVP recomanat a la Península i les Balears (IVA, transport, impost de matriculació, descompte de marca, de concessionari i bonificació de Volkswagen Finance inclosos). L'oferta inclou descomptes comercials, el pla renova ŠKODA, que és vàlid per a clients particulars que presentin un permís de circulació a nom seu o d'un familiar directe, i un descompte equivalent per valor del nivell de connectivitat "Care Connect". Oferta de finançament vàlida fins al 30/11/2018 per a clients particulars i autònoms que financin mitjançant Volkswagen Finance SA EFC un crèdit mínim de 9.000 € amb una durada i una permanència mínimes de 60 mesos, amb 4 anys de garantia inclosos (per valor de 100€ en el preu de la comunicació). Oferta aplicable a les unitats corresponents a l'ŠKODA Fabia Model Year 2019. Model visualitzat: ŠKODA Fabia Ambition amb opcionals.

Consum combinat de la gamma Fabia: [4,3-4,9] l/100 km. Emissions de CO₂ de la gamma Fabia: [106-111] g/km.

skoda.es

ESERMA MOTOR Avda. Maresme, 5 - Mataró - Tel. 93 741 26 00 - www.esermamotor.com

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Lesmes lloa el difunt jutge del 13 perquè “va canviar la història” de l'Estat espanyol

El president del Suprem considera Ramírez Sunyer un referent i n'elogia “la grandesa” Vanagloria que hagi afrontat situacions convertides en hostils

Redacció
BARCELONA

El president del Suprem i del Consell General del Poder Judicial, Carlos Lesmes, va remetre una carta al jutge que instruïa la causa de l'1-O, Juan Antonio Ramírez Sunyer, dos dies abans que morís, en què elogia la seva “grandesa” i les “dimensions heroiques” d'una labor que va canviar “la història mateixa del nostre país”. La missiva està redactada en un to íntim i personal en un moment d'agreuament de la salut del jutge i Lesmes li diu que li escriu amb el desig de fer-li arribar la seva “més sincera estima i reconeixement com a persona i com a jutge”.

El president del CGPJ recorda a Juan Antonio Ramírez Sunyer que va estar a punt de ser enginyer, però que va decidir canviar el rumb de la seva pròpia història i, en fer-ho, va canviar, diu: “El de la història mateixa del nostre país. I aquí resideix part de la teva grandesa.” Segons Lesmes, el difunt va donar proves sobrades d'aquesta empena, però aquesta “adquireix dimensions heroiques quan tot el que t'envolta es converteix en

Carlos Lesmes xerrant amb la reina espanyola la setmana passada a Madrid ■ EFE

La frase

“Aquest compliment adquireix dimensions heroiques quan tot el que t'envolta es converteix en hostil”

Carlos Lesmes
PRESIDENT DEL SUPREM I DEL CGPJ

hostil”, i assegura que mai va concebre: “Els revessos físics ni l'animadversió o el rancor que tantes vegades has presenciat en l'ésser humà com a raons per a la introversió o el desànim.”

Per això, el considera un referent i li acaba donant les gràcies per haver defensat “l'estat de dret i la justícia sense vacil·lacions ni pors en temps tan convulsos”. I hi afegeix: “Sempre seràs un referent per a mi i per a tots els companys de professió.”

La mort de Ramírez Sunyer, de 71 anys, a causa d'una malaltia, va tenir lloc aquest cap de setmana, en plena instrucció de la causa de l'1-O, amb uns 40 imputats per haver preparat el referèndum de l'1 d'octubre del 2017. ■

El Suprem ajorna la vista del 9-N

La sala penal del Suprem ha ajornat per aquest dimecres la vista que tenia prevista celebrar avui per analitzar els recursos contra la sentència condemnatòria a l'expresident Artur Mas i les conselleres Irene Rigau i Joana Ortega per organitzar la consulta del 9-N del 2014. El TSJC va condemnar-los per desobediència al TC a inhabilitació.

La regidora de la CUP de Reus Mariona Quadrada en sortir del jutjat després d'haver estat detinguda pels Mossos ■ ACN

Detenen una edil de la CUP per no haver declarat

Cs la va denunciar per un suposat delictes d'incitació a l'odi el 3-O

Redacció
BARCELONA

Els Mossos d'Esquadra van detenir ahir a primera hora del matí la regidora de la CUP de Reus (Baix Camp) Mariona Quadrada per haver plantat el jutge que, aquesta vegada, la investiga per un suposat delictes d'incitació a l'odi, segons la denúncia presentada per Cs. Els Mossos la van traslladar a la comissaria i, després, als jutjats per declarar.

La formació taronja va assegurar en l'escrit de denúncia que l'edil els va assenyalar i qualificar “d'assassins” durant la vaga del 3-O, davant la qual cosa alguns participants a la vaga els van increpar, segons la denúncia presentada per

Ciutadans.

Davant la jutgessa, Quadrada va explicar que els fets que se li imputen són falsos i va manifestar la seva voluntat de “no declarar res més en aquest jutjat”. A més, va afirmar que continuen sent “víctimes d'una història falsa” muntada per la formació taronja i que la CUP no contribuirà a “inflar tot aquest relat que s'han inventat”. Davant dels jutjats de Reus es van concentrar una cinquantena de persones per donar-li suport. Al migdia, Quadrada va sortir en llibertat. Ja a la tarda, els regidors de la CUP van abandonar el ple com a protesta per la “passivitat” de l'alcalde davant “la repressió i la provocació” de Ciutadans. ■

OPINIÓ

Com governaran?

Res fa pensar que hi hagi d'haver eleccions immediatament ni al Parlament ni a les Corts espanyoles. L'única data electoral concreta en el calendari són les municipals i les europees de l'últim diumenge del mes de maig de l'any vinent. Ahir, des del PSOE es va treure importància a la negativa del PDeCAT i ERC a no votar favorablement el pressu-

post general de l'Estat. Pels socialistes es considera que és un “cop de geni”. Una petita tempesta que escamparà. El PSOE està convençut que el pressupost serà aprovat i que es podrà mantenir l'estabilitat del govern, tal com vaticina el ministre Borell. No sembla que sigui així. En altres moments, un partit que governa amb només 84 diputats i amb els so-

cis amenaçant de no aprovar-li el pressupost hauria tirat la tovallola i convocat eleccions malgrat el calendari electoral advers i les enquestes que només auguren un tímid triomf a Pedro Sánchez. Tot indica que el PSOE esgotarà la legislatura, encara que cal preguntar-se com ho farà sense els suports necessaris al Congrés i comptant només amb els decrets

que permeti el Consell de Ministres. Com governaran? Una pregunta també reiterativa per fer a la Generalitat de Catalunya. Sense aclarir la situació parlamentària dels diputats suspesos pel Tribunal Suprem i la negativa de la CUP a aprovar el pressupost, difícilment el govern català pot quedar números al Parlament per tirar endavant la legislatura. De

moment, el no dels comuns està mig garantit i l'intercanvi entre socialistes i sobiranistes al Congrés i al Parlament seria difícil d'explicar i d'entendre.

El president de la Generalitat, Quim Torra, ha deixat clar que no convocarà res fins a conèixer les sentències. El president del govern espanyol, Pedro Sánchez, deixa clar que vol acabar la legislatura, això voldria dir que duraria fins al 2020. Amb les actuals situacions parlamentàries cal preguntar-se: com governaran?

Lluís Falgàs

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'homofòbia judicial

INICIATIVA • L'Ajuntament de Barcelona presenta una querrela contra sis jutges que van castigar més de 550 persones LGTBI en el franquisme **TSJC** • L'alt tribunal ha d'aclarir si són vius i si l'accepta

Mayte Piulachs
BARCELONA

Sílvia Reyes, activista transsexual, va explicar ahir que, acabat el servei militar obligatori, quan va arribar el 1973 a Barcelona, s'oferia a treballar en hotels. "Quan em preguntaven si era home o dona i els responia que transsexual ningú em volia donar feina si no em tallava els cabells", va assegurar. En voler mantenir la seva identitat, assegura que només va trobar sortida en la prostitució. "En aquells anys ens detenien el divendres i no et deixaven sortir de la prefectura de la policia fins al diumenge. Així que dels 30 cops que vam ser detingudes, les transsexuals hem estat privades de llibertat entre tres i quatre anys fins a l'any 1984, a banda de les condemnes", va sostenir.

El càstig discriminatori a Reyes és un del mig miler de persones que l'Ajuntament de Barcelona vol reparar i treure de l'oblit a través de la presentació d'una querrela per crims de lesa humanitat en l'àmbit LGTBI durant el franquisme. En concret, es dirigeix contra sis magistrats de jutjats especials per l'aplicació de la llei de *vagos y maleantes*, que el 1970 es van transformar en jutjats de perillositat i rehabilitació social, els quals van dictar 553 condemnes a persones pel sol fet de ser homosexuals, entre els anys 1956 i 1970. El tinent d'alcalde de Drets de Ciutadania, Jaume Asens, va explicar ahir que inicialment la querrela s'havia presentat en un jutjat d'instrucció de Barcelona, va recaure en el número 12, el qual ha ele-

El tinent d'alcalde Jaume Asens, amb representats dels col·lectius LGTBI, ahir a l'ajuntament ■ M.P.

vat el cas al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) perquè la seva actuació va ser quan exercien de jutges. L'alt tribunal català ha d'aclarir primer si aquests jutges són vius i si admet a tràmit la querrela. La fiscalia també s'haurà de pronunciar. "El poder judicial no es pot regenerar ni podem posar fi a

"Els subjectes homosexuals ofenen la sana moral del país", redactava un jutge

l'LGtBifòbia del present sense combatre la impunitat dels seus crims del passat. El règim franquista els va cometre, però l'actual règim els ignora", va manifestar Asens, que hi va afegir que "com a jutges havien de tenir co-

noixement de la normativa internacional". El tinent d'alcalde va fer una crida a totes les persones que hagin estat víctimes d'aquesta repressió judicial a sumar-se a la querrela, en la qual no es reclama cap indemnització per a les víctimes, i que –segons va indicar– es pot obrir a altres responsables implicats, com ara policies i metges.

Asens va emmarcar aquesta iniciativa en el compromís que té Barcelona, que ara presideix la Xarxa de Ciutats contra el Franquisme. Una de les primeres iniciatives del govern de Colau va ser anunciar que preparava una querrela contra l'advocat Carlos Rey González, en ser jutge ponent del consell de guerra que va signar la pena de mort de Salvador Puig Antic, executat el 2 de març del 1974, a garrot vil. Una altra és contra aviadors italians que van bombardejar Barcelona, una causa encallada en un jutjat

per falta de col·laboració de les autoritats italianes.

En l'acte d'ahir, Armand de Fluvià va donar suport a la iniciativa i va assegurar que el llenguatge usat pels jutges "era insultant", a més de justificar-se en arguments mèdics i l'Església. Segons va exposar Empar Pineda: "Les lesbianes no vam ser víctimes de repressió, però sí d'invisibilitat en el tardofranquisme." La penalista Laura Parés, amb la informació d'un historiador francès, ha donat forma a la querrela, de la qual va assegurar que "hi ha un delictes de lesa humanitat evident perquè es va perseguir i criminalitzar un col·lectiu per la seva orientació sexual". En una de les resolucions, un jutge argumentava: "Per la seva condició de subjectes homosexuals, són productors de fets que ofenen la sana moral del nostre país." ■

**Exteriors
obre el portal
Participa
gencat**

Redacció
BARCELONA

El Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència de la Generalitat va presentar ahir a la tarda el portal Participa gencat, que permet recollir, en una única entrada en què la ciutadania té a l'abast tots els canals de participació, les aportacions ciutadanes a través de processos participatius per a l'hora de decidir polítiques públiques (l'aprovació o revisió d'un pla, d'una actuació, la definició d'una estratègia...). També inclou consells de participació, uns espais de trobada entre administració i ciutadania per articular debats regulars a l'entorn de polítiques sectorials. Participa gencat també ofereix la possibilitat de prendre part en el procés d'elaboració normatiu col·laborant en la seva redacció.

L'encara conseller Ernest Maragall va presentar el portal a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya en el marc del debat *Els reptes de la democràcia a l'era digital*, al costat de Simona Levi, estratèga tecnopolítica i artista multidisciplinària impulsora de la formació Xnet. FCForum i 15MpaRato. El nou instrument s'adreça a la ciutadania en general, especialment als interessats a participar i incidir en les polítiques i els afers públics. ■

**VENEM
EL TEU
PIS**

EN 45 DIES

**finques
POUS**
www.finquespous.cat

Taxem el teu
immoble
GRATUÏTAMENT!

MATARÓ
C/ Pujol 20 - 08301
finquespous@finquespous.com

93 790 39 45

